

EL CONCEPTE DE LA MORT EN EL NEN

En una societat com la nostra en la que els valors més importants són l'èxit i la imatge, se'n parla molt poc o res dels últims tabús de la nostra societat: "la mort".

Hi ha persones que viuen d'espatlles a la realitat de que som mortals, emprant el silenci per tal de pretendre allunyar-la de les nostres vides, com si no existís i així protegir als nostres fills de la realitat. No hem d'oblidar que la mort forma part de la vida i potser és necessària per donar un sentit a aquesta vida.

El concepte de la mort no és el mateix al llarg del procés evolutiu del nen. El desenvolupament del concepte de "mort" és un procés gradual que madura segons les etapes del desenvolupament psicològic i dependrà, entre d'altres coses, de la personalitat, la sensibilitat i l'habilitat per enfrontar-se a situacions noves.

Als sis mesos un nadó percep les diferències entre les persones que l'atenen segons satisfan les seves necessitats. La mare constitueix el seu principal vincle amb la vida, donant-li seguretat. Però el nadó no pot tenir un concepte de la mort fins que no apareix el pensament, fet que apareix amb la funció simbòlica, encara que no hem d'oblidar que si que perceben els canvis o estímuls negatius del seu entorn.

Als deu mesos molts nadons poden sentir els estats d'ànim i les emocions del altres i van desenvolupant la seva capacitat per expressar gelosia, por i ràbia.

Els nens entre dos i cinc anys neguen la mort com un esdeveniment final. Aquest estat d'estar mort és temporal,

poden equiparar-lo a una forma de dormir que posteriorment despertarà, ajudant-se del seu pensament màgic. El nen la considera com una separació o partida.

Al voltant dels sis anys, i de forma lenta, els nens comencen a adonar-se que la mort és el final, sospitant alguns que els seus pares moriran algun dia i el mateix els pot succeir a ells.

Entre els sis i nou anys hi ha una tendència per part dels nens a interpretar la mort en termes antropomòrfics: la mort és una persona. En aquest grup d'edats apareixen dos canvis importants: en primer lloc distingeixen la fantasia de la realitat i poden experimentar un sentiment de culpa; si bé tenen una major habilitat per comprendre la mort i les seves conseqüències que els nens petits, això no vol dir que estiguin preparats per acceptar-la.

Dels 9 als 10 anys molts nens estan preparats per rebre respostes del tot completes.

La por a la mort és freqüent entre els nens i pot manifestar-se com una ansietat intensa a la separació.

Penso que no hem de protegir als nens de la realitat, estalviant-los temes desagradables com el de la mort.

És important que el nen expressi les seves emocions i que obtingui respostes reals en funció del seu nivell de maduresa i d'una forma natural.